

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 882/06
08.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, advokat, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu GŽ1. br. 1195/05 od 01.09.2005. godine, u sednici veća održanoj 08.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJU SE presuda Okružnog suda u Pančevu GŽ1. br. 1195/05 od 01.09.2005. godine i presuda Opštinskog suda u Pančevu P1. br. 1362/03 od 26.11.2004. godine, tako što se odbija tužbeni zahtev tužilje da se poništi kao nezakonita odluka tuženog broj 1419 od 29.10.2003. godine, te da se tuženi obaveže da tužilju vrati na rad, kao i zahtev za naknadu troškova postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Pančevu P1. br. 1362/03 od 26.11.2004. godine, usvojen je tužbeni zahtev i poništena je kao nezakonita odluka tuženog od 29.10.2003. godine, te je tuženi obavezan da tužilju vrati na rad kao i da joj na ime troškove parničnog postupka isplati 36.000,00 dinara, sve u roku od 8 dana.

Presudom Okružnog suda Pančevu GŽ1. br. 1195/05 od 01.09.2005. godine žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se ne ukazuje na druge povrede postupka.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je zasnovala radni odnos na neodređeno vreme 18.05.1993. godine na radnom mestu prodavca - računopolagača u prodavnici u VV, gde je radila bez prekida u narednom periodu. Dana 01.04.2002. godine zaključen je ugovor o radu, kojim je između ostalog utvrđeno da zarada tužilje na poslovima prodavca - računopolagača iznosi 6% bruto od ostvarenog prometa u mesecu, isplaćuje se u tekućem mesecu za promet ostvaren u prethodnom mesecu i ta zarada predstavlja ukupna primanja zaposlenog, a minimalna osnovica za obračun zarada je 100.000,00 dinara ostvarenog prometa što je i obavezni mesečni promet koji zaposleni mora da ostvari, a u suprotnom smatraće se da je prodajni objekat nerentabilan. Pre izvršene privatizacije 2003. godine u sektoru maloprodaje tuženog ostvareni su najveći gubici u odnosu na ostale sektore, te je posle izvršene privatizacije izvršena analiza prema kojima je potrebno ostvariti u maloprodajnom objektu mesečni promet od 196.172,00 dinara da bi bili pokriveni troškovi poslovanja svakog maloprodajnog objekta i taj iznos predstavlja donji prag rentabilnosti poslovanja ovih objekata. Ukoliko se ono ne ostvaruje za tuženo preduzeće nastaju gubici kako je to bilo više godina unazad u ovom sektoru. Na osnovu ekonomsko-finansijske analize maloprodajnih objekata iz oktobra 2003. godine, Upravni odbor tuženog je na sednici od 06.10.2003. godine doneo odluku kojom se utvrđuju planski zadaci u svim maloprodajnim objektima u visini od 200.000,00 dinara mesečno ostvarenog prometa počev od 01.11.2003. godine, te je naloženo sektoru prodaje i pravnom sektoru da izvrši usklađivanje potrebnih akata i dokumenata u cilju realizacije tih planskih zadataka. Svim prodavcima u maloprodajnim objektima, pa i tužilji u oktobru 2003. godine ponuđeno je zaključenje aneksa ugovora o radu koji se smatra ugovorom o radu pod izmenjenim uslovima koji se odnose na povećanje prometa koji treba ostvariti kao planski zadatak kao granicu rentabilnosti utvrđene poslovnim politikom preduzeća. U propratnom aktu koje je dostavljen uz aneks ugovora navedeno je upozorenje da odbijanje zaključivanja ugovora o radu pod izmenjenim okolnostima predstavlja razlog za otkaz ugovora o radu. U samom aneksu, pored ostalog navedeno je da minimalni osnov za obračun zarade je 200.000,00 ostvarenog prometa što je i obavezni mesečni promet koji zaposleni mora da ostvari, kao i da odredbe ovog aneksa ugovora o radu važe od 01.10.2003. godine. Tužilja je odmah po prijemu ovog aneksa 14.10.2003. godine, odgovorila da odbija da ga potpiše, nalazeći da je propisani obavezni mesečni promet previsok, kao i zbog toga što se nalazi na bolovanju. Tužilja ne bi potpisala aneks ugovora navedene sadržine ni kasnije, upravo iz razloga što smatra da je određeni iznos mesečnog prometa previsok. Generalni direktor tuženog je 29.10.2003. godine doneo odluku br. 1419 kojom se tužilji otkazuje ugovor o radu sa 27.10.2003. godine.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje, nižestepeni sudovi su usvojili zahtev tužilje za poništaj ove odluke obavezujući tuženog da je vrati na rad.

Osnovano se revizijom tuženog ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava.

Odredbom člana 103. stav 1. i 2. Zakona o radu ("Sl. glasnik RS" broj 70/01), propisano je da poslodavac može da ponudi zaposlenom zaključivanje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima i to samo iz opravdanog razloga. U konkretnom slučaju nova poslovna politika u odnosu na mesečnu realizaciju prometa koju treba ostvariti kao planski zadatak i granica rentabilnosti svakog maloprodajnog objekta, su opravdani razlozi u smislu ove zakonske odredbe zbog kojih je tuženi ponudio tužilji zaključivanje ugovora o radu pod izmenjenim okolnostima. Plan realizacije utvrđene poslovne politike je pravo poslodavca na koje zaposleni ne može uticati. Odbijanje tužilje da zaključi ovaj ugovor vezani su za realizaciju poslovne politike poslodavca i određivanje granice rentabilnosti objekta u kome je ona bila raspoređena, nevezano za period od kada se ugovor primenjuje. Iz tih razloga, suprotno stanovištu nižestepeni sudova, činjenica da je u ugovoru navedeno da se isti primenjuje od 01.10.2003. godine, a ne od 01.11.2003. godine, kada je utvrđena nova poslovna politika poslodavca, ovde tuženog, nije od uticaja na zakonitost rešenja kojim je tužilji otkazan ugovor o radu po ovom osnovu. Ovo posebno iz razloga što je tužilja ponudu za zaključenje ugovora pod izmenjenim okolnostima dobila 14.10.2003. godine kada se nalazila na bolovanju, tako da se obaveza u pogledu ostvarenja obaveznog prometa nije mogla ni odnositi na tužilju za taj period, već za ubuduće. Ta činjenica bila bi relevantna tek u situaciji kada bi se utvrđivali rezultati rada tužilje po odredbama ovog ugovora.

Na osnovu člana 405. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc